

AVONDMAAL

 Ontroerende boodschap die Broeder Pearry ons zojuist gaf van het Woord van God. Hoe waar is het dat “Wij beperken God en timen God; en Hij is Eeuwig, wij kunnen dat niet doen.” Dus, vanavond zien wij nu iets anders tegemoet, is avondmaal.

² Drie jaar heb ik gewacht tot er een gemeente kwam in Tucson, maar het is er. Ja, wij zijn—wij zijn er. Dus wij danken de Here, Hij liet ons gewoon wachten totdat wij het nu kunnen waarderen.

³ Nu, er is een ding dat ik zou willen zeggen net voordat we met het avondmaal beginnen, is dit, dat ik geloof dat wij genoeg hebben gezien in onze dag waarin we leven, dat we echt (alles) ons gehele wezen aan God behoren te geven. Wij—wij moeten God echt dienen. Ik geloof dat Hij ons heeft gezegend met het rechtstreekse antwoord tot de Schrift. Zoals Broeder Pearry het enige momenten geleden gaf, dat wij—wij zijn—wij zijn op dat punt. We zijn niet blind, wij—wij—wij zien dat we er zijn, wij—wij zijn aangekomen.

⁴ En we kunnen ook om ons heen kijken en zien dat de wijze waarop het menselijk verstand de mensen verlaat. Dat, we—we kunnen niet veel langer blijven, we zouden in een compleet krankzinnigheidsgesticht zijn, de hele wereld zou dat zijn. Ziet u? Dus we—we zijn in de eindtijd.

⁵ Nu, zoals Broeder Pearry daar eindigde, ziende dat deze dingen waar zijn, zien dat ze waar zijn, ze zijn geen mythe. Ze zijn niet gewoon iets dat we ons voorstellen. Ze zijn iets dat rechtstreeks aan ons is gegeven door het Woord van God en publiekelijk voor ons gemanifesteerd, zodat we weten dat we er zijn. We—we weten niet hoe lang nu, omdat we weer terugkomen tot een tijdstip, ziet u, hoe laat het is. Maar wij zijn . . . we weten dat we—we zijn er, we zijn op dat punt. Hetzij Gods tijd, ik zou me kunnen voorstellen . . .

⁶ Iemand gaf eens een kleine analyse die zei dat als God met hem zou handelen volgens . . . als hij tijd zou moeten toebedelen, één—duizend jaar is slechts één dag. Dus als een mens leefde tot zeventig jaar oud, zou het slechts enkele minuten zijn van Gods tijd. Ziet u? Welnu, en zei, dat het veertig jaar zou zijn, dat zou nauwelijks de tijd zijn, dat Hij met Zijn ogen kon knippen. Ziet u? Ziet u, dat is gewoon hoe snel het is, de gehele zaak, als het toebedeelde tijd was; welk, Hij heeft geen enkele tijd. Dus Hij is gewoon Eeuwig.

⁷ Ik geloof dat het Sarah was daarginds . . . of nee, Joseph, verledenavond, zei tegen mij en Broeder Pearry. Hij zei: “Papa, waar, wanneer kwam God op het toneel? Waar kwam Hij

vandaan?” Ziet u? “Hij moest toch een begin hebben gehad, of niet? Moest Hij niet beginnen?”

8 Ik zei: “Nee. Alles dat een begin heeft, heeft een einde, maar het is datgene dat geen begin had, dat geen einde heeft.” Maar, natuurlijk, hij is tien jaar oud, dat was een beetje een—een echte mondvol voor hem. Ziet u? En hoe zou hij dat kunnen verwerken, weten dat iets nooit begon? Niet alleen voor hem, ’t is ook voor mij. Nu, ziet u, het is gewoon een zeer grote dosis voor mij, hoe dat het ooit begon.

9 Nu wij maken ons klaar om iets hier in acht te nemen dat echt heilig is.

10 Ik was enkele dagen geleden uitgenodigd, naar enige hele fijne Christen heren die—die dit nooit hebben gehad, en hij begreep dat wij het avondmaal namen, letterlijk. Zij nemen aan, wat zij noemen “geestelijke communie.” En welk, voor wat *communie* betreft, zou ik zeggen goed, omdat *communiceren* is “praten tot,” ziet u. En de broeder gaf me dit Schriftgedeelte, zei: “Broeder Branham, denkt u nu niet. . . .”

11 Nu, de reden dat ik dit zeg. . . Is het in orde, Broeder Pearry? [Broeder Pearry Green antwoordt: “Zeker.”—Vert.] Ziet u, de reden waarom ik dit zeg, zodat u zou begrijpen wat u doet. U doet geen. . . als u blindelings tegen iets aanloopt, weet u niet waar, wat u doet. U kunt nieteens zelfvertrouwen hebben als u niet weet wat u doet. Maar u moet begrijpen wat u doet en waarom u het doet.

12 Hij zei: “Nu, als we het Woord van God nemen, is dat niet God wat wij nemen?”

13 Ik zei: “Precies juist, meneer, dat is waar. Maar wij lezen hier dat ze eigenlijk. . . Paulus onderwees het nemen van het letterlijke avondmaal des Heren. ‘Doe dit tot Mijn gedachtenis,’ zei Jezus. ‘Zo dikwijls als gij dit doet tot Mijn gedachtenis, verkondigt gij de dood des Heren totdat Hij komt.’” Ziet u? Nu, we horen het te nemen.

14 Wij begrijpen dat Paulus, die het in de Gemeente verordeneerde, de profeet van het Nieuwe Testament zijnde. Petrus, Jacobus, Johannes, zij allen, zij schreven (wel, Matteüs, Marcus, Lucas) wat Jezus deed, als schrijvers. Maar Paulus maakte de zaak in orde, hij was de—hij was de profeet van het Nieuwe Testament. Net zoals Mozes in de woestijn ging om de inspiratie te verkrijgen om de—de vijf boeken van—van. . . de eerste vijf boeken van de Bijbel te schrijven, wel, ging Paulus ook de woestijn in en ontving inspiratie van God, om de Gemeente van het Nieuwe Testament op orde te zetten en Het te typeren met het Oude.

15 Toentertijd hadden ze het offerlam, dat Israël onderhield dat als een gedenkteken. Het was eigenlijk één keer gebruikt, toen ze uit Egypte kwamen. Maar toen onderhielden ze dat als

een gedenkteken gedurende het gehele tijdperk. Wel, “als de wet, welke een voorafschaduwing is van de dingen die komen moeten,” ziet u.

¹⁶ Nu, ik geloof zeker dat *communie* (wat wij nu “communie” noemen) is voor . . . is “het avondmaal des Heren.”

¹⁷ Nu, wij hebben slechts drie lichamelijke, Goddelijke opdrachten die ons zijn achtergelaten: één daarvan is—*is* avondmaal; voetwassing, waterdoop. Dat zijn de enige drie dingen. Dat is de perfectie, van de drie, ziet u. En dat zijn de enige drie opdrachten die we hebben. Wij beseffen dat dat de zaak was, gegeven door Paulus in het Nieuwe Testament.

¹⁸ Nu, als we zouden zeggen “het avondmaal moet alleen maar zijn het Woord te nemen,” Ik geloof niet dat wie dan ook het recht heeft om het avondmaal des Heren te nemen totdat hij het—het Woord van de Heer heeft opgenomen in zijn hart. Ziet u? Omdat ik ga . . . Ik zal u iets voorlezen in enige ogenblikken, dan zult u zien. Nu, merk op. Dan, waarom zouden we dan—we zouden . . .

¹⁹ Op dezelfde gronden konden we absoluut het Leger des Heils rechtvaardigen. Zij geloven in geen enkele vorm van waterdoop, zeiden: “Wij hebben het niet nodig.” Nu, als wij geen waterdoop nodig hebben, waarom worden we dan gedoopt? Zeiden: “Het water kan u niet redden, het Bloed redt u.”

²⁰ Daar zal ik mee akkoord gaan. Dat—dat is juist, het Bloed redt u, niet het water. Maar wij *moeten* het water nemen als een uiterlijke emotie dat er een innerlijk werk van genade heeft plaatsgehad. Ziet u? Dat moeten we ook bij avondmaal!

²¹ Wanneer we de Here, ons Offer, in ons hebben opgenomen, als een kwestie van geestelijke Geboorte in ons, en Zijn Lichaam, wij leven door Hem, door het Woord, moeten wij het ook symboliseren, omdat het een gebod is. “Bekeer u en laat een ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus ter vergeving van uw zonden.”

²² Paulus zei: “Ik heb van de Here ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb: ‘Dat de Here Jezus in dezelfde nacht, in welke Hij verraden werd, brood nam, en het brak en het gaf aan de discipelen, en—en zei: “Neem en eet, doe dit tot Mijn gedachtenis.” Want zo dikwijls als gij dit brood eet, verkondigt gij Zijn dood, totdat Hij komt.’” Nu, wij bemerken dat, daarin, er waren mensen die kwamen en . . .

²³ Deze dierbare broeder, een zeer geliefde broeder, hij kwam en hij zei: “Ik heb nooit—ik heb het nooit genomen, Broeder Branham, ik begrijp niet wat het is.” Zei: “Mij werd de andere kant geleerd.”

²⁴ Ik zei: “Maar denk erom, wij moeten toegeven dat Paulus het in orde maakte in de vroege Christelijke Gemeente. Zij gingen van kerk . . . van huis tot huis, braken het brood, in eenheid des

harten enzovoorts. Nu,” zei ik, “hij zette het wel in de Gemeente. Galaten 1:8, zei hij, ‘Als er een engel van de hemel komt en iets anders zegt, die zij vervloekt,’ ziet u, ziet u, dezelfde die hen opnieuw deed dopen van de doop van Johannes, om gedoopt te worden in de Naam van Jezus Christus.”

²⁵ Ziet u, er zijn drie dingen die we moeten—drie dingen die we als symbolen moeten doen: het avondmaal des Heren, voetwassing, waterdoop. Ziet u? Daar is. . .

²⁶ U zegt: “Wel, de. . .” Nu, het Leger des Heils bekijkt het vanuit het standpunt: “De stervende misdadiger, toen hij stierf was hij nog niet gedoopt, toch zei Jezus dat hij in de hemel zou zijn.” Dat is exact de waarheid. Dat is juist. Maar, ziet u, hij—hij—hij herkende Jezus alleen pas daar in het uur dat hij stervende was. Ziet u? Dat is de enige—dat is de enige gelegenheid die hij had. Hij—hij was een misdadiger, hij was weg, hij was eruit. En hij, zo gauw hij dat Licht zag, herkende hij het: “Here, gedenk mij!” En Jezus. . . Dat was waar.

²⁷ Maar aan u en ik, die weten dat we gedoopt moeten worden, en weigeren het te doen, dan zal dat zijn tussen u en God. Hetzelfde bij avondmaal!

²⁸ Nu wanneer wij dit avondmaal nemen, het is niet gewoon iets zeggen: “Ik kom hier naar toe en ga wat brood eten, en ik zal geloven dat ik een Christen ben.” Maar, als u heeft opgemerkt, de Bijbel zei: “Hij die *onwaardig* eet en drinkt zal schuldig zijn aan het Bloed en het Lichaam des Heren.” Ziet u? U behoort een leven te lijden dat—dat. . . voor de mensen, dat. . . en voor God en de mensen, dat laat zien dat u bent—dat u oprecht bent.

²⁹ Nu, nog even een moment. Nu, in het Oude Testament, toen het offer een—een statuut of een verordening gemaakt werd. En zo is waterdoop een verordening; zo is voetwassing een verordening; zo is het avondmaal des Heren een verordening. “Zalig is hij die al Zijn verordeningen doet, al Zijn statuten onderhoudt, al Zijn geboden, dat hij een recht mag hebben om binnen te gaan in de Boom des Levens.”

³⁰ Nu, merk hierin nu op, dat in die eerste, toen het eerst een verordening was van God om een offer naar de kerk mee te nemen, en naar de tempel en het altaar, en uw gave opofferen, en—en voor uw zonden, het offer van een lam. Wel, ik kan het me gewoon voorstellen een of andere Joodse broeder langs de weg te zien komen, wetende dat hij schuldig was, en hij gaat naar het altaar; of brengt zijn vette rund of een os, of wat hij dan ook had, of een ram, lam, iets. Hij had het meegebracht onderweg, zo oprecht als hij maar kon komen, liep hij daarheen, Gods verordening onderhoudend zo oprecht als hij kon.

³¹ Dan legde hij zijn handen erop, zijn zonden belijdend, en de priester dit (zijn zonden) plaatsend op het lam, en de keel van het lam werd doorgesneden, en—en stierf dan voor hem. Zoals hij

daar lag, het kleine lam, schoppend en bloedend, zijn handen vol met bloed, en dat helemaal over hem heen vliegend, (het kleine lam blatende, stervende), besefte hij dat hij had gezondigd en dat iets moest sterven in zijn plaats. Daarom offerde hij de dood van dit lam, voor zijn dood. Ziet u, het lam stierf in zijn plaats. Dan deed de man het in oprechtheid, uit de diepte van zijn hart.

³² Uiteindelijk, ging het al maar door, het bleef al maar door gaan, totdat het uiteindelijk een traditie werd. Het gebod van God werd een traditie voor de mensen. En toen kwam hij hierheen: “Wel, laat eens zien, dit is *zo en zo* vandaag, ik kan misschien maar beter heengaan. Ja, ik kan maar beter een—een os offeren.” Hij ging heen: “Wel, Here, hier is mijn os.” Ziet u, er zit geen oprechtheid in, het dringt niet door.

³³ Nu, wij willen het avondmaal niet op die manier nemen. Dat is hetzelfde geworden aan de tafel des Heren.

³⁴ Jesaja 35 . . . Nee, neemt u mij niet kwalijk. Jesaja 60 . . . Laat mij dat terugnemen. Ik—ik—ik geloof dat het Jesaja 28 is, is waar wij dit vinden. Ik ben haast zeker dat dat het juiste hoofdstuk is. Hij zei: “Het is gebod op gebod; en regel op regel op regel; hier een weinig, daar een weinig. Houdt vast aan het goede. Met stamelende lippen en andere tongen zal Ik tot dit volk spreken. En dit is de Rust.”

³⁵ Hij zei: “Al de tafels des Heren zijn vol braaksel. Wie kan Ik Kennis leren? Wie kan Ik een openbaring doen verstaan?” Ziet u? Ik denk dat dát de juiste Schriftplaats was, Jesaja 28. “Wie kan Ik Kennis doen verstaan?” Ziet u, “de tafels.”

³⁶ Nu, wij bemerken vandaag dat dit groot iets waar wij ons voor klaarmaken vanavond, ter nagedachtenis van Zijn dood en Zijn Lichaam, waarvan wij geloven dat wij het dagelijks eten, of, net klaar zijn met eten zoals onze broeder voor ons gepredikt had. Het Woord van God nemende, wij geloven Het met geheel ons hart. Wij zien Het gemanifesteerd; wij zien Het aan ons gegeven; wij zien Het betuigd geworden; wij voelen Het in ons leven. En wij moeten hiertoe komen met een diepe bewustheid van wat we doen, niet slechts omdat het een opdracht is.

³⁷ U gaat naar de kerk, en vaak delen ze een oud soda beschuitje uit of een soort van een—een iets, breken het, en licht brood of—of iets, en—en breken het; en mensen die roken, drinken, al het andere, omdat zij een lid van de kerk zijn komen zij en nemen het avondmaal des Heren. Wel, dat is smerigheid voor God!

³⁸ Zelfs het offer, zei: “Uw heilige dagen en uw offers zijn een stank geworden in Mijn neus.” Toch schreef Hij hen voor dat offer te maken. Maar de manier waarop ze ermee omgingen, werd het een stank, stank in Zijn neus (Zijn neusgaten), hetzelfde offer dat Hij had verordineerd.

³⁹ Dat is de wijze waarop wij het Woord van God nemen, te veel Christenen vandaag (zogenaamde) doen dat. We staan

hier en onderwijzen dit Woord en zeggen: “Jezus Christus is niet dezelfde gisteren, heden en voor immer,” en onderwijzen de dingen, waarvan Hij ons beloofde dat Hij ze zou nakomen, en zeggen: “O, wel, dat was voor iets anders,” onze plechtige aanbiddingen zijn gewoon een stank geworden in Zijn neus. Hij zal het onder geen enkele omstandigheid aannemen. Dat is de reden, door onze traditionele gewoonten!

⁴⁰ U neemt het avondmaal des Heren niet als een traditie. U neemt het omdat het de liefde van God is in uw hart, in het onderhouden van de geboden van God. Ziet u, daar neemt u het voor.

⁴¹ Dus als u het niet neemt in oprechtheid, gewoon het is een traditie: “Wel, onze kerk viert elke zondag avondmaal, of eens in de maand, of twee keer per jaar,” en u gaat heen, zegt: “Wel, het is mijn tijd,” en—en dan neemt u het avondmaal, wel, het is een stank voor God! Ziet u, dat is gewoon een traditie.

⁴² Net als ieder ander ding, u—u behoort oprecht te zijn. God wilt het diepste van uw hart. Denkt u erom, dezelfde God die u hier op aarde bracht is Degene die u dient. Ziet u?

⁴³ U doet dit omdat Hij het zei, omdat het Zijn opdracht is. Dan willen we komen in diepe oprechtheid, wetende dat het door Gods genade is dat wij gered zijn. En wij—wij houden van Hem en wij voelden Zijn Tegenwoordigheid, en wij—wij zien Het ons leven veranderen. Ons—ons gehele wezen is veranderd. Wij—wij—wij zijn ander soort mensen. Wij leven niet zoals we vroeger deden, we denken niet zoals we vroeger deden.

⁴⁴ Zoals in het Boek hier, en het gedeelte daar waar we over spraken, dat de—de twee Boeken Eén zijn, het Boek des Levens. Het eerste Boek des levens dat opkwam, was toen u werd geboren, dat was uw natuurlijke geboorte. Ziet u? Maar toen eens, heel diep daar binnenin, was er een kleine korrel des Levens, zoals ik vanmiddag uitlegde aan enkele van de jonge zusters bij het huis. Ziet u, er is een kleine korrel des Levens die daar ligt, dat u zich afvraagt: “Waar kwam Het vandaan? Wat—wat deze vreemde dingen?”

⁴⁵ Ik zei dit, voor mijzelf in acht nemende, net als wanneer u zou zeggen: “William Branham, wel, veertig jaren geleden, de William Branham, het is niet dezelfde vanavond.” Als iemand toen zou zeggen: “William Branham, hij was een walgelijke kwajongen,” ziet u, omdat ik geboren werd uit Charles en Ella Branham. In hun natuur was ik een zondaar, ik kwam op de wereld als leugenaar en al de gewoonten van de wereld lagen gewoon in mij. Maar daar binnenin, eveneens, was er ook een andere Natuur aanwezig, ziet u, voorbestemd, was daarbinnen door God. In dit zelfde lichaam, ziet u, twee naturen daarbinnen.

⁴⁶ Wel, ik ontpopte slechts tot één. Terwijl het groeide, brabbelde ik als een baby: “Pa-pa.” Voor u het wist, werd ik een

leugenaar, werd van alles dat een zondaar is, omdat ik op die manier was opgekomen. Maar daar binnenin was al die tijd een kleine stip des Levens.

⁴⁷ Ik kon me heugen, als kleine jongen . . . (Ik hoop dat ik u niet te lang ophoud. Maar wetende . . .) Zittend ginds in de . . . op—op de oever van de beek, en ik zat daar en keek om me heen in de avonduren. Pap en Mam, ze zijn nu ter ruste heengegaan. En in die dagen waren ze zondaars, er was helemaal geen Christelijkheid in ons huis. En, o, lieve hemel, drinken, en feestjes, en tekeergaan; Het maakte mij ziek, ik pakte dan mijn—mijn lantaarn en mijn hond en ging naar het bos, om de hele nacht te blijven. In de winter jaagde ik totdat het feest afgelopen was, misschien daglicht 's morgens. Kwam thuis, was het niet afgelopen, dan lag ik bovenop een schuur en sliep, wachtend tot het daglicht zou aanbreken.

⁴⁸ Dan dacht ik over hoe soms, was dan daar in de zomertijd buiten, pakte mijn stokken en zette ze neer als een kleine windvanger, voor als het regende; lag daar en de hengels in het water, aan het vissen; mijn oude wasbeer jachthond die daar lag. Ik zei dan: “Kijk eens aan. Weet je nog, vorige winter kampeerde ik hierzo een avond, ik maakte een vuurtje hierzo toen ik wachtte op mijn oude hond hier om in de bomen te jagen, en ik stookte hier een vuurtje. Het had vijf inch [dertien centimeter—Vert.] diep in de grond gevoren. Maar, kleine bloem, waar kwam jij vandaan?” Ziet u? “Wel, en waar kwam jij vandaan? Wie kwam hierheen en beplante jou? En uit welk broeikas hadden ze je gebracht? Of—of hoe zat het, waar kwam je vandaan?” Ziet u? Die kleine bloem, zei ik dan: “Wel, het was bevroren, en al, en ik maakte een vuurtje hierboven. Behalve het vries element, was er een hitte element dat hier lag op een grote oude houtblok waar ik je had verbrand. En toch, hier ben je, en je leeft. Waar kwam jij vandaan?”

⁴⁹ Wat was het? Daar was een andere William Branham. Ziet u? Een kleine stip van Eeuwig Leven daarbinnen, van de—de—de genen van God, het Woord van God dat daarbinnen geplaatst was. Ieder van u kan aan soortgelijke dingen denken. Ziet u, Het ging te werk.

⁵⁰ Keek dan op naar de bomen en ik dacht: “Blad, ik heb je vorig jaar zien afvallen, waarom ben je opnieuw daar? Waar kwam jij vandaan? Wat bracht jou hier?” Ziet u, het was dat Eeuwig leven aan het werk in het lichaam.

⁵¹ Nu, dan op een dag terwijl ik doorliep, die Stem die praatte: “Ga nooit roken, drinken, enzovoorts.” En de jonge jochies en allen werden ouder. Ziet u, er bewoog Iets.

⁵² Maar toch, plotseling keek ik op en ik zei: “Ik ben niet de zoon van Charles en Ella Branham. Er is Iets dat roept.” Zoals mijn kleine arend: “Ik ben geen kip. Er is Iets daarboven, ergens.

O Grote Jehova, Wie U ook bent, doe open! Ik wil naar huis komen. Er is iets in mij dat roept.”

⁵³ Toen werd ik wedergeboren. Dat kleine Leven dat daar lag, het leven des waters werd Erover gegoten, toen begon Het te groeien. Nu, dat oude leven was vergeven, in de zee van Gods vergetelheid gezet, om nooit meer tegen mij herdacht te worden. Ziet u? Nu staan wij gerechtvaardigd (alsof we nooit hadden gezondigd) in de Tegenwoordigheid van God.

⁵⁴ Dan wanneer wij aan de tafel des Heren komen, moeten wij komen in eerbied, liefde en respect, van “Kijk waar wij zouden zijn geweest als het niet voor Hem was geweest.” Ziet u? Kijk waar het zou . . .

⁵⁵ Daarom, Paulus, denk ik, door dit te zeggen: “Daarom, wanneer gij samenkomt om te eten, wacht op elkander.” Dat is, met andere woorden, wacht gewoon enige minuten, bidt, onderzoek uzelf. En als u weet dat er een broeder daarbinnen is, die net op het punt staat iets te doen dat verkeerd is, of zoiets, en bidt u ook voor hem. Ziet u? Ziet u, “wacht op elkander;” wacht gewoon een minuut, bidt. Als er enige gevoelens zijn tussen u of iets, doet u—doet u het niet—doet u het niet, ga dat eerst in orde maken. Ziet u? Ga dat eerst recht zetten, omdat wij hierheen willen komen zo rein als we kunnen zijn en onze gedachten over elkaar en naar God, en naar elkaar toe, en dan komen we in gemeenschap rondom de tafel des Heren. Ziet u?

⁵⁶ En we doen dit omdat we Hem danken, en onder elkaar. Het brood eten onder elkaar, de wijn drinken onder elkaar, als Zijn Bloed en Zijn Vlees.

⁵⁷ “Tenzij gij het Vlees van de Zoon des mensen eet en Zijn Bloed drinkt, hebt gij geen Leven in uzelf.” Ziet u? Ziet u, dat is wat de Bijbel zei. Tenzij gij het doet, is er geen Leven. Ziet u? U laat dan, min of meer, zien dat u zich schaamt om uzelf te identificeren als een Christen, vanwege het leven dat u lijdt. En dan is dit echt de directe confrontatie. Als u het dan niet doet, heeft u geen Leven. Als u het wel doet, onwaardig, bent u schuldig aan het Lichaam des Heren.

⁵⁸ Hetzelfde bij waterdoop. Als wij zeggen: “Wij geloven in Jezus Christus, Hij redde ons van zonden, en wij worden gedoopt in de Naam van Jezus Christus,” wel, wij brengen—wij doen Hem schande aan, wij doen de dingen die verkeerd zijn en we—we zullen daarvoor moeten boeten. En nog iets anders, wanneer we dat doen, proberen we het ene te belijden, en doen het andere.

⁵⁹ Dat is het probleem van ons vandaag. Wat ik denk . . . Ik zeg “ons,” mijnpersoon, en de gemeente tot wie de Here God mij heeft laten spreken in deze laatste uren, dat wij geloven dat we in de sluitingstijd zijn. Wij geloven dat God ons een Boodschap heeft gegeven. Het is verordineerd door God, het is bewezen door God, het is getoond door God. Nu moeten wij naar Hem komen

met eerbied en met liefde, en met—met reinheid des harten en verstand en ziel.

⁶⁰ Weet u, het uur zal binnenkort aanbreken wanneer—wanneer precies onder ons zal zijn . . . de Heilige Geest zal uitspreken zoals Het deed bij Ananias en Saffira. Denk erom, ziet u, het uur is op komst. Ziet u? En wij zijn . . . Nu, onthoudt u dat gewoon, ziet u, dat God zal wonen onder Zijn volk. Dat is wat Hij nu wil doen.

⁶¹ Wij kunnen de Boodschap ontvangen, zoals gezegd wordt . . . Als ik een jongeman was en—en op jacht naar een vrouw, en ik kon een vrouw vinden, zei ik: “Ze is gewoon perfect. Ze is een Christen. Ze is een dame. Ze is dit alles, ik heb zekerheid.” Het maakt niet uit hoeveel zekerheid, hoeveel ik denk dat ze leuk is, ik moet haar aannemen, zij moet mij aannemen; ziet u, op deze eden.

⁶² Wel, wij bemerken dat de Boodschap hetzelfde is. We zien dat het juist is. We zien God betuigen dat het juist is. Het is volmaakt juist. Jaar na jaar, jaar na jaar, het gaat juist door, gaat juist door. Alles dat Het zegt, gebeurt juist precies zoals Hij zei. Nu, wij weten dat het juist is, maar, ziet u, doe het niet vanuit een intellectueel standpunt. Als u dat doet, heeft u een tweedehandse religie. Ziet u? Wij willen geen tweedehandse religie, iets dat iemand anders heeft ervaren en waar wij van leven—van hun getuigenis.

⁶³ Zoals ik geloof dat het Jezus was die tegen Pilatus zei, iets, een woord waar ik aan dacht, en Hij zei daar slechts enige momenten geleden: “Wie vertelde u dat?” Of: “Werd het aan u geopenbaard? Hoe wist u deze dingen?” met andere woorden. Ik weet nu niet precies wat het woord is, het is lange tijd geleden dat ik het heb gelezen, maar: “Hoe—hoe wist u dit? Wat? Hoe? Wie openbaarde dit aan u?” Over dat Hij de Zoon van God was. “Wie openbaarde het aan u? Heeft enig mens u dat verteld? Of,” zoals Jezus zei, “is het Mijn Vader in de Hemel die het aan u heeft geopenbaard?” Ziet u? Ziet u? “Hoe kwam u erachter, tweedehands of is het een volmaakte openbaring van God?”

⁶⁴ Is dit avondmaal gewoon iets waar ik voor naar toe ga, een opdracht, zeg “Wel, de rest van hen neemt dit, ik zal het ook nemen”? Het is een openbaring dat ik deel uitmaak van Hem en deel uitmaak van u, en ik houd van u en ik houd van Hem, en wij nemen dit samen als een symbool van onze liefde voor God, en onze liefde en gezelschap naar elkaar.

⁶⁵ Nu wil ik wat lezen uit de Schrift. En dan geloof ik . . . Waar . . . Welke manier Broeder Pearry vandaag dan ook verlangt. Ik zou willen dat u het met mij mee leest, als u uw Bijbel heeft. Eén Korinthiërs, het—het 11de hoofdstuk, en begin bij de 23ste vers.

⁶⁶ En dan ook nog, bij onze tabernakel, hebben wij altijd dit in acht genomen en voetwassing, altijd, omdat ze hand in

hand samengaan. Ik geloof dat de broeder bekend maakte dat “woensdagavond” vanwege de drukte, en u niet genoeg heeft om . . . ruimte om de mensen binnen te krijgen voor voetwassing, zij gaan dit in acht nemen—woensdagavond in acht nemen.

⁶⁷ Nu, 23ste vers van het 11de hoofdstuk van één Korinthiërs, luister nu naar Paulus. Nu onthoudt, en houdt dit in gedachten, Galaten 1:8 : “Als wij of een engel uit de hemel u enig ander Evangelie predikt,” (dan dit Evangelie die hij had gepredikt) “die zij vervloekt.” Ziet u?

Want ik heb van de Heere ontvangen, hetgeen ook ik u overgegeven heb, dat de Heere Jezus in de nacht, in welke Hij verraden werd, het brood nam;

En toen Hij gedankt had, brak Hij het, . . . zeide, Neemt en eet, dat is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis.

⁶⁸ Nu, laat mij net hier stoppen, om te zeggen: maar het lichaam van de Here Jezus Christus nemen in dit avondmaal, betekent niet dat dat avondmaal *letterlijk* het lichaam van Christus is. Dat is Katholiek. Ik geloof niet dat dat juist is. Ik geloof dat het slechts een verordening is die God met ons maakte, ziet u, het is niet het werkelijke lichaam. Het is . . . Nu, het is eigenlijk een klein stukje ongezuurd brood. Het is slechts een verordening.

⁶⁹ Noch geloof ik dat de doop van Jezus Christus (in de Naam van Jezus Christus) in water uw zonden vergeeft. Ik geloof niet dat u . . . Ik geloof dat u de hele dag gedoopt zou kunnen worden . . . Nu, ik weet dat er misschien mensen zijn die hier zitten, die komen van de Apostolische gemeente, ik bedoel, of de Verenigde Pinkstergemeente, waar ze dat leren. Maar, ziet u, ik—ik geloof niet dat het water zonden vergeeft. Of, als het zo was, dan is Jezus tevergeefs gestorven. Ziet u? Ik geloof dat het slechts een verordening van God is, ziet u, om te laten zien dat u vergeven bent. Maar om gedoopt te worden tot wedergeboorte, nee, ik—ik—ik geloof dat niet. Ik geloof niet dat water zonden vergeeft.

⁷⁰ Noch geloof ik dat dit brood en wijn iets met u te maken heeft, slechts een verordening onderhouden dat God heeft verordineerd voor ons om te doen. Ziet u? Dat is juist. Ik geloof dat waterdoop hetzelfde is. Ik geloof dat het dwingend is voor ons om het te doen, dat Hij het allemaal had gedaan als voorbeeld voor ons. En Hij deed dit als voorbeeld voor ons. En hij waste voeten als voorbeeld voor ons.

⁷¹ Nu: “Evenzo,” 25ste vers:

Evenzo nam Hij ook de drinkbeker, na het eten van het avondmaal, en zeide: Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed. Doet dat, zo dikwijls als gij die zult drinken, tot Mijn gedachtenis.

Want zo dikwijls... (denk erom nu!)... Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en deze drinkbeker zult drinken, zo verkondigt de dood des Heeren, totdat Hij komt. (Hoe lang? "Totdat Hij komt!" Ziet u? Ziet u?)

Zo dan, wie op onwaardige wijze dit brood eet, of de drinkbeker des Heeren drinkt, die zal schuldig zijn aan het lichaam en het bloed des Heren.

⁷² Laat mij even een minuut stoppen. De reden dat hij dit zei, merkte u op in een andere vers hier, een ander hoofdstuk, dat hij zei: "Ik begrijp dat wanneer u—wanneer u samenkomt, u eet en zelfs dronken wordt aan de tafel des Heren." Zij begrepen het verkeerd, ziet u. Zij werden gewoon gulzig, ziet u. Precies zoals mensen vandaag doen, maar iedere soort leven lijden en het nemen. Ziet u? Hij zei: "U heeft huizen om in te eten, ziet u. Maar dit is een verordening die wij behoren te onderhouden, ziet u." Nu:

Maar de mens beproeve zichzelf, en ete alzo van het brood, en drinke van de drinkbeker.

Want wie op onwaardige wijze eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heeren. (Ziet u?)

⁷³ Wat bent u? U bent een Christen, u leeft voor iedereen als een Christen. En als u dat neemt en niet als een Christen leeft, onderscheidt u het Lichaam des Heren niet. U zet een struikelblok in iemand anders' weg, ziet u, wanneer zij zien dat u dat probeert te doen en dan niet leeft zoals u behoort te leven. Ziet u, u onderscheidt het Lichaam des Heren niet. Nu let op wat het... wat de vloek daarvan is:

Daarom zijn onder u vele zwakken en zieken, en velen slapen. (De juiste vertaling van dat woord, Broeder Pearry, is "dood." Ziet u? Ziet u, "velen zijn dood.")

Want indien wij—want indien wij onszelf oordeelden, zo zouden wij niet geoordeeld worden. (Ziet u, als wij onszelf oordelen, worden wij niet geoordeeld. Ziet u?)

Maar als wij geoordeeld worden, zo worden wij van de Heere getuchtigd, opdat wij met de wereld niet zouden veroordeeld worden. (Ziet u, geen enkele binding met de wereld.)

Zo dan, mijn broeders, als gij samenkomt om te eten, verwacht elkander. (Ziet u?)

Doch zo iemand hongert, dat hij thuis ete; opdat gij niet tot een oordeel samenkomt. De overige dingen nu zal ik verordenen, als ik zal gekomen zijn. (Ziet u?)

⁷⁴ Nu, met andere woorden, kom niet gewoon om het te nemen als een... Zoals ik een poosje geleden zei, over wat de Joden, hun

offer, zij. . . Het was prachtig, het was door God gegeven, maar het kwam op een punt waar zij het niet deden in oprechtheid en met eerbied en ordelijk, toen werd het gewoon een. . . het werd een—een stank in Zijn neus.

⁷⁵ Nu, hetzelfde is het bij ons komen voor het nemen van het avondmaal des Heren, dat, we moeten komen, wetend wat wij doen. Net als wanneer u het water ingaat om gedoopt te worden in de Naam van Jezus Christus, u weet wat u doet, u laat zien aan de gemeente wat God in u plaatste, Christus.

⁷⁶ Wanneer wij dit nemen, toont het aan de gemeente dat: “Ik geloof ieder Woord van God. Ik geloof dat Hij het Brood des Levens is, dat van God uit de Hemel kwam. Ik geloof dat elk Woord dat Hij zegt de Waarheid is. En ik leef Ernaar, naar mijn beste weten, God is mijn Rechter. Daarom, voor mijn broeders, voor mijn zusters. . . Ik—ik scheld niet, ik vloek niet, ik doe deze dingen niet, omdat ik de Here liefheb en de Here weet het en getuigt voor mij. Daarom, voor u, neem ik het deel van Zijn lichaam, te weten dat ik niet met de wereld veroordeeld ben.” Ziet u, daar hebt u het, dán is het een zegen.

⁷⁷ En, denk erom, ik kan vele getuigenissen hierover geven, waar ik dat nam en het uitlegde in een ziekenkamer, en zag hen genezen.

⁷⁸ Denk erom, toen Israël het type hiervan nam, ze reisden veertig jaar in de woestijn en hun kleren raakten zelfs nooit versleten, en ze kwamen eruit zonder één zwakke—zwakke onder hen, met twee miljoen mensen als een type hiervan. Wel, wat zal het Tegenbeeld doen? Als het lichaam van een offerdier dat voor hen deed, wat zou het Lichaam van Jezus Christus, Emmanuel, voor ons doen? Laten we gewoon eerbiedig zijn wanneer we komen. Laat ons gewoon zo eerbiedig zijn als dat we weten, hoe te komen.

AVONDMAAL DUT65-1212
(Communion)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagavond 12 december 1965 in de Tucson Tabernacle in Tucson, Arizona, U.S.A. en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEAN OFFICE
P.O. BOX 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NETHERLANDS

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org